

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Kedd

89. szám.

Pest, június 27. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Legújabb!

A belvárosban, Lipót és Terézia külvárosokban közösen elhatározott, hogy a holnapi követválasztáson, mind három város Kossutot közakarattal kiáltsa ki követnek. Ezután egy küldöttség felszólítandja a megválasztottat, mellyik városrész követségét vállalja el a három közül.

Mint értesülénk Kossut minden esetre a belvárost fogja választani. A készülétek további választáshoz különben is ezen számítás szerint tettek, s ha Kossut nem a belvárost választaná, meglehet zavarok, meglehet igen kellemetlen váratlanságok fejlődnének ki.

Igy Irányinak a lipótvárosi követség bizonyos s igen ohajtjuk bár számításunkban ne csalnakozunk. Kívánatos, hogy Kossut Irányi megválasztását bár akartalanul ne akadályozná.

Pest jun. 27.

Egy ember ki történetesen soha sem volt valami tulságos bámulója a téns karok és rendek mély törvényhozói bölcsességének, ma reggel szokása ellenére olvasgató a 1848-diki articulusokat. —

És minthogy ezen ember, példának okáért mi voltunk, elmondjuk mi tetszett meg nekünk különösen ezen, az egész országban annyi éljeneket szerzett törvényekben.

Megtetszett nekünk azon szabatoság, és accuratosság, melly a paragraphusok szerkezetén mindenfelé előmlik.

Exempli gratis, a 8-dik §. A magyar hadseregnek az ország határain kívüli alkalmazását, nem különben a katonai hivatalokrai kinevezéseket, szinte úgy ő felsége fogja, a 13 § szerint, folyvást királyi személye körül leendő felelős magyar minster ellenjegyzése mellett elhatározni.

És minthogy e szakaszban a 13-dikra történik hivatkozás, elolvastuk azt is.

13 §. A ministerek egyike folyvást ő felségének személye körül lesz, s mindazon viszonyokba, mellyek a hazát az örökös tartományokkal közösen érdeklik, befolyván azokban az országot felelősség mellett képviseli.

Ez olyan törvény, nyájas olvasó, mellyet magyarázhat mindenki úgy mint neki tetszik, s a külön vélemény pártolói közül azok magyarázata fog megállni, kik egymás ellenében erősbek lesznek. —

Más szóval: e cikkben nesze semmi fogd meg jól, van adva a magyarnk; az van mondva: erről majd máskor fogunk határozni: ezekért még a küzdés órája el nem jött.

Azonban mint afféle pessimista nép, megpróbáltuk a cikk szavait ránk nézve a lehető legkedvezőtlenebben hermeneutikázgatni. Pedig nem igen is kellett volna olly nagyon pessimistáskodni, mert a ministerium az országgyűlést azon hitben bocsátotta szét: hogy minden a legjobb rendben van a törvény szavaiban a magyarnak minden kívánatai kielégítvék.

Mindenki emlékezik, hogy a magyarnak minden kívánatai alatt akkorában azt értettük; hogy minden tekintetben teljesen független ministeriumunk legyen.

Illy értelmet tulajdonítottak a törvénynek a ministerek, midőn a második királyi leirat elfogadását ajánlván a rendeknek, azt mondák, hogy ők e tárczákat elfogadni készek.

Sok huzás halasztás után végre ma kiszül, hogy a magyar a legiszonyatosban mysticalva van: vagy is magyarábban mondva: bolondot üznek velünk.

Tessék csak megolvasni mit mond a mai Közönlöny; olvassuk csak ő felsége nevében Eszterházi Pál saját felelőssége mellett kibocsátot rendeletét és azonnal teljes fényben fog előttünk feltűnni a mystificatio.

Hja... de ha az ember ollyan türelmellen... s alig várja, hogy minster legyen...

Ha azért a kis hiúságért úgy megcsalatjuk magunkat, mint azon gyermek ki magának puskát csináltatott, s nem várta be, hogy az tökéletesen készen legyen, s csak úgy rugó, és percussio nélkül haza vitte a művestől...

A ma közölt királyi rendelet szerint épen illyen használhatlan fegyver a függetlennek csufolt magyar ministeriumnak hatalma.

Az idézett törvény szakaszokból a közönség mind eddig azt olvasta ki, hogy például a katonai kinevezésekre nem a Budapesten lakó magyar hadügyminister, hanem a Bécsben lakó s folyvást ő felsége személye körül levő minster fogja tenni.

Azt gondoltuk, hogy lényegileg véve a dolgot az mindegy, tegyen előterjesztést a bócsi, vagy a hadügyminister... Mindegyik felelős: az egészben legfeljebb egy kis kapricz van, egyéb semmi.

Hanem a megjelent kivályi rendelet ugyan csak felnyitotta szemünket.

E rendeletből, mi jámbor magyarek két igen épületes leczkét vehetünk.

Először. Bárha ezen katona hivatali kinevezések alkotmányos életünk biztosítására a leglényegesb feltétl még is a mi bizodalom tenger közé fulladt ministeriumunk e nevezetes törvény végre hajtásáról csak két, és fél hónap mulva kezdett gondolkozni.

Ez tény. Ez a ministerium politikáját leveri, elítéli. —

Illy criticus időben! Táblabíró párt jer borulj le térdeidre s bámuld charlatan pietással nagy embereidet.

Második leczke.

Tanulhatunk egy felséges és igen alkalmas rendszert, amollyan Pontius Pilátushoz utasított.

Csak egy példát. Kapitányságig az ezred tulajdonosa nevez tiszteket. Ekkor elküldi a magyar hadügyministerhez. Ez vissza küldi ha ellene méltó kifogása van. Mi az a méltó kifogás, a manó tudja. Vannak kik ellen nem tehetünk kifogást, de azért nem bizunk bennök.

A fő czél pedig az volna ezredeinket tisztán nemzeti érzelmű tisztekekkel rakni be.

Aztán az a feudalis tulajdonosi rendszer: midőn a törvény csak a királyról s a felelős ministerről beszél. A tulajdonosoknak engedett betolakodás a törvény végre hajtása ellen a legboszantóbb akadály.

Hogy tetszik ez önöknek, táblabírák, kik midőn bizalomsvavazataikat beküldték, azt hitték, hogy a törvény szentesítése percztől fogva a most úgy is sűrűn egymásra következő katonai kinevezéseket mind egy lábíg a magyar felelős ministerium eszközlí.

Itt sem csóválnák meg önök fejéket.

Érdekes hir az illyr mozgalmakról.

Ma a fővárosban a fehértemplomi eseményekről a legaggasztóbb hírek terjedvén szét, ezennel közlünk az olvasóval egy levelet, melly az egészet, meg vagyunk győződve a leghivebben adja elő.

Oravicza, jun. 21. este 10 óra.

Már néhány hete folytonos nyugtalanságban élünk, az illírek mindig közelebb jönnek; a derék — nagyrészt német lakásu — Fejértemplom még mindig lelkesen viseli magát, tizennégy napja, hogy a nemzetörhad éjjel nappal fegyverben. De már csüggedni kezdenek.

Épen most új hírek és új események. Már két hete kérünk katonaságot a királyi biztostól Csernovicstól. Ma egy fiatal ember Kovács főbirónál megjelen, egy királyi biztosi irattal kezében, mellyben az áll, hogy hónap 8 órára két század katonaság itt terem. Mi egész nap örülünk, szálást csinálunk, a nemzetörök gyakoroljuk magunkat, és ime! kiszül, hogy egy gaz kém volt, ki minket rúttal elaltatni akart, hogy a tetemes pénzösszeggel bíró pénztárt tovább ne küldjük, hogy holnap mi fegyvertelenül kitöduljunk, s a határnál elfogjanak. Mert egy rabló csoport 5—600 főre menő. Ó-Moldovát már saját részére kerítette, úgy szinte

Uj-Moldova bánya helyett is, hol azonban pénzt nem talált. Vracsegáj nevű illir helységnél van főtanyájuk, és Oravicza az, mire fogjuk leginkább fenik. Mi tehát a székelyek? De fegyverünk keveset van, elvagyunk határozva egyenlő számú erőt. Orvosságig allent állni, de a nagy tömeg, az oláh rész mit fog tenni, noha már beesküdt nemzetőrök? Isten tudja. Meg nem foghatjuk ezen operatioját a királyi biztosiak, hogy Fejértemplomot meg nem mentette az illir mozgalmak tova harapódzásától. Szegény német lakosok bizonyosan az illirek áldozatai lesznek. Egy pár száz katonával az egész illirbansági ezredet el lehetett volna zárni és visszatartani, de ezen urak hagyják a Duna mentébe végig elterjedni a vést a nélkül, hogy idejében megelőznék a bajt.

Most jön épen egy futár a fejértemplomi polgármestertől azon bizonyos hírrel, hogy csakugyan kém volt azon gazember.

Kértük már számtalanszor a kir. biztost, hogy legalább egy őrnagyot küldjön számunkra, ki hadiláni ösmerettel bír. De csak magunk vagyunk, nincs kolompunk. Minden hadi tehetségünk egy pár obsitosban határozódik.

22kén fél 11 óra. Nemzetőrök gyülekeznek, az asszonyok pakolnak, bécsesb vagyonukat a 3 órányira hegyek közt fekvő Stajerlukra mentendők.

1 óra éjfél után, eddig fegyver alatt állunk, az a hír jött, hogy Kovács főszolgabíró csakugyan kapott más uton is értesítést, hogy holnap katonaság érkezik, hogy Fejértemplomba holnap vonul be az illir nép, mely már 800 főre szaporodott.

3 óra, lövések és dobszó riasztanak föl; kiabálják fegyverre, a rácz rablók jönnek, én is fegyverre sietek a gyülvöngő tömeg közzé.

7 óra, az egész nemzetőrhad, és valóban majd mind megjelentek, (kik t. i. megjelentek) annyira, mennyire beosztva kimentünk a város végére, hol egyedül az ellenség bejöhet, lovasok küldettek a szükséges irányokban. Időnként azon jelentéssel jönnek, hogy mi irányt vett a rabló csapat. János Szuboliczát küldötték által meglátogatni, elégséges és csatlakozó embereket kívántak tőlük, s néhány valósággal csatlakozott, és mert különben a falat gyójtják föl.

A tegnapi gyónus egyén csakugyan becsületes embernek valósult. Mert a főbíró a megye utján is értesült ma reggel 3 óra után a katonaság érkezéről. Épen most expedáltam a fejértemplomi tanácsához a főigazgatónak egy levelét, melyben a tanács azon kérelmére, hogy segítségünkre menjünk, válaszolnak, hogy ma várunk katonaságot fegyvert és parancsnokat Temesvárról; mihelyt ez meglesz, kétségkül seditésünkre sietünk. Dre hann őrnagy is egészen a polgárság részére állt, de már a végörök nem engedelmessékednek neki; a cordon megszűnt, szerb csavargók tömegestől tódulnak át. Fejértemplom azért fontos helyt mert ágyuk is vannak ott; ezt akarnák a ráczok elszedni.

Majdani kaszások s egyéb mezei eszközökkel fölfegyverzett parasztok tóplnak épen most be a városba segítségünkre. Az oláh népség nyugott de az ördög nem alszik!

12 óra délben: a Temesvárra fegyverekért küldöttek megérkeznek, s jelenlétemben elöadják

főigazgató urnak, hogy Vakovicz őket nyájasan fogadta, ellenben Piret főhadi parancsnok a hozzá nem intézett magyar levelet előtűk földhöz vágta, s a magyarismus ellen nagyon szakkermenezett, kivél mond nem várta volna ezt egy deutsche Behörde-től (t. i. bányászati hivataltól.) Fegyvert nem ad, mert ugymond nincs. Nekünk pedig azon kadügyministeri rendeletünk van, hogy a temesi commandirozó már fegyverek kiadására utasítva van. Katonaságot azonban küldeni fog, mint hire volt 2 századot estig várjuk.

2 óra. Ebédnél ülünk, s egy határőrtiszt Jaszzenova helységből, Verwaltungs-Lieutenant Schager jön be, s mondja, hogy a lázadt határőrök elől, kik megkötozni és táborukba vinni akarták, ide menekült. Elő adja, hogy minden subordinatió az egész illirbansági végezedbe megszűnt. — A jobb érzelmű tisztek méltatlanságokkal illelenetnek, sőt azon lázangó csapatok azt sem tudják mit akarnak, kit támadjanak meg. Gatyás nyomorult csavargó nép, félig meddig fegyverkezve. A valamire valók ugy is Olaszországban vannak. Az egész ezredbeli lázongók száma már 3—4000-re mehet, mert tnlajdonképen mind lázadt. A derék fejértemplomiak még mindig főtartják magokat, de már alkudoznak a oracsekai csapatall.

6 óra d. u. Sürgöny érkezik Temesvárról, hogy a katonaság nem ide, hanem egyenesen Fehértemplomba megy. Hiteles kufföböl tudjuk, hogy ezen katonaság még reggel korán elindulhasott volna Verseczről s délben már Fehértemplomban lehetett volna; de egyenes parancsa van, hogy csak délben induljon el. Mintha csak ki volna számítva, hogy este későn érkezik meg, mikor már Fejértemplom át van adva ágyujával puskaporával együtt a ráczoknak, s mikor már a polgárság lesz fegyverkezettve.

Félkilenczre. Egy ostoba fejértemplomi sváb paraszttal beszélünk közben, ki onnan 12 órakor érkezett. Azt mondja, hogy a temesi főhadi kormánytól világos parancs érkezett hozzájuk, hogy tüstént adjanak át mindent a ráczoknak. Ez borzasztó lenne, s nem is akarom hinni. Így el vagyunk veszve.

Isten veled! Viszem ezen levelet a postára ha az uton még valamit hallok följegyzem.

H.

Midőn be akarom zárni, hoznak egy vasuti munkást főigazgató urhoz, ki a mult éjjel a vracsegaji táborban fogva volt. Vezéreik, mint mondja egy zimonyi orvos; 15 ágyujok már van. Ma reggel azzal bocsátottak el, hogy mondja nekünk, hogy egy pár nap mulva várjuk.

Pest jun. 27. 1848,

Azon urak, kik Kis-Kunságban Pilatusaim voltak, legujabban azt akarják elhitetni a néppel, hogy én azon deputatiót, mely a törvénytelen követválasztás tárgyábani folyamodást hozta föl, nem minister elé vezettem, hanem valami színészhez, vagy valamely szerkeztő cimborámhoz, s ezt mint ministert mutattam be a deputatio tagjainak; Ezt könnyű lenne megczáfolnom, csak az igazságügy-ministert kellene megkörnem, hogy nyilatkoztassa ki, miszerint hozzá vittük az érintett folyamodást, s ezt Deák Ferencz megtenné. De

érnék-e ezzel czélt? azok, kik rólam ama hirt koholták, ugy is nagyon jól tudják, hogy állításuk igaz hazugság; a nép pedig nem fogna feldőle semmit tudni, mert ezek e becsületes urak azon újságokat gondosan el szokták dugni, mellyekből a nép akármely tárgyban fölvilágosodhatnék. Egyébiránt meghagyom nekik, hogy szünjenek meg irányomban gyalázatoskodni. Eddig csak megvetésemet bírták; ovakodjanak, hogy gyülvöngémet ne költsek föl, mert akkor istenemre (bármilly vastag a bőrök, kivált a pofáikon) meg fogom őket nyuzni, mint Apollo Marsiust!

Petőfi Sándor.

Pest jun. 27.

Tegnap este rémitő zaj támadt. Az utozákon csendesen hullámozott nép egyszerre futásnak ered. Ablak törés, kocsirobaj miatt félelmes a járás. Menkül mind ki merre tud.

Az uj téren égig emelkedett homokviharban már a noth-theater is láthatlan; mire az irgalmas ég szive megindul, az eső megered, s néhány percz mulva minden ismét rendén van.

De az még sincs rendén, hogy Francz v. Duschek még mindig német körleveleket küldöz a sóhivatalokhoz. Das ist nicht schön von Ihnen Herr v. Duschek.

Az aldunai boszantó hírek a főváros türelmes várakozását is ingerelni kezdik. Eszterházy szüzsies eljárásán Jellasich ellenében megakadt minden ember. Azt sem tudja senki Csernovicsal hányadán vagyunk. A gőzhajókat Cserevics alatt kutatják, s Csernovicsot halálra keresik; pedig ugyan ezen Csernovics Ujvidékről hol az illyr alnokság császári szinebbe öltözött a magyar katonaságot kiharancsolja, a vár bástyáiról az ágyukat leszedeti, miért? senki nem tudja. Annyit mondanak csak, hogy az illyrek Csernovics személyére vonatkozó caricaturákat csináltak, ezeken szive meglágyult, szeméi könybe lábadtak... s a katonaság ki lön parancsolva.

— Hrabovszkyról pedig Bécsben azt a viczet csinálták, hogy: er ist auch kein Illyren fresser.

Latinovich Károl bácsmegeyi alispán az elfogott bujtogatókat, ugy mint hajdan a tolvajokat szabadon bocsátja.

Rudics Józsefet ugyanezen megye főispánját uton utfélen árulónak nevezik.

Illyea s ezekhez hasonló hírek nyilalnak át újságvágyunkon szakonkint, az erymást fölvaltó mindig komolyabb hírek valósulnak, az illyr forrongás mindig erőszakosabb, és mi még mindig tétlenek.

Mig azonban mi valamit tennénk addig Császár a radical lapban megnutatja Mérey Móricznak, hogy: nincs Horvátország. Mérey Móricz elhiszi, karon ragadja Petrichevich Lázárt, a budai arénába viszi, hol az olasz énekesnőnek csak ök ketten tapsolnak, csak ök ketten mulatnak, s ah! csak ök ketten boldogok!

A budapesti hiradó pedig neki ront a horvátoknak s azt mondja, hogy czekek a lázadókat minapi lakhelyökre kell üzni, s helyökre a székeleket letelepíteni.

Különbön pedig arra is figyelmeztet, hogy a székelyeket hegyes vidékre kell szállítani, különben mind kólikát kapnak.

Ajánljuk e figyelmes figyelmeztetést az ögész-
ségre figyelmezők főfigyelmébe.

Sándor.

Pestmegye középponti választmánya előtt f. hó
6. és 7-dik napjain következő honvédelmi aján-
latok tételtek:

1) Makád helység lakosai 2 db arany es 123
pft 7 kr. 2) Richter Sámuel, aszódi izraelita 30
pft. 3) Bujáki uradalom tisztsége 202 pft. 4) So-
roksár m.város lakosai 204 pft 20 kr. 5) Unzényi
János, pesti lakos 5 pft. 6) Solih m.város lakosai
500 pft. 7) D. Pataj város közpénztárából 1000
pft. 8) Ugyanannak egyes lakosai, 1 db körmő-
czi arany, 1 evő ezüst kanál, 30 rőf vászon, és
491 pft 40 kr. 9) Tass helység lakossai 200 pft.
10) Mátray József, takaréktintézeti pénztárnok 10
pftből álló ajándékkép lefizetett öszveggel járul-
tak a közállomány szükségéi fedezéséhez; ezen-
kívül Tök helység előjárói részéről jelentetett,
miszerint a helység magtárából 12 budai mérő két-
szerbuza, ugyane célra felajánlatott, egyes la-
kosaitól pedig öszvesen 127 pft. 53 kr. kész pénzt
szedetett be. Költ Pesten, jun. 7-én 1848. Vá-
lasztmányi határozatból közli

Hajós József,
főjegyző.

Folytatása Pestmegye középponti választmá-
nya előtt folyó hó 8-tól 20-ig tett honvédelmi
ajánlatoknak:

Ajándokul következő adományok adattak:

1) Gr. Nádasdi Ferencz, kalocsai érsek, ezüst
eszközökben 7,542 pft 44 kr. értéket. 2) Ócsa
helység lakosai 41 pft 46 kr. kész pénzben. 3)
Szent Endre m.város lakosai 500 pft. 4) Veres-
egyházi lakosok 76 pft 4 kr. 5) Aszódi izraeliták
156 pft 58 kr. 6) Hévízi lakosok 40 pft 18 kr. 7)
Perbal helység lakosai 13 pft 21 kr., ezenkívül
1810-dik évben 204 pft 50 krról kiadott kincstári
kötelezvényi. 8) Biai, helvétvallású lakosok 52 pft
6 kr. 9) Apostagi izraelita község 94 pft 30 kr.
10) Tök helység lakosai 128 pft 13 kr. 11) Izsák
m.város lakosai 258 pft 34 kr. 12) Ugyan azon
városbani ref. egyház 200 pft. 13) Majosegyházi
lakosok 40 pft 10 kr. 14) Ókécske helység lako-
sai 54 pft 23 kr. 15) Ókécskei ref. egyház 20 pft
és egy ezüst tányér.

Kölcsön adatott:

Balla Endre, kir. táblai ülnök által két arany
gyűrű, két arany láncz és egy szemüveg foglaló
szinte aranyból. Választmányi határozat követ-
keztében közli

Hajós József,
választmányi jegyző.

Pest, jun. 24.

Polgár szerkeztő!

Gyönyörű kis ujságot mondok, ha megengedi,
mellyen ön, ha legphlegmaticusabb ószabásu
táblabíró lenne is, legalább tizenkétszer megcsó-
válná s ugyan annyiszor hatalmasan megvakarná a
fejét, s nem kevesebbszer nagyokat hm — getne.

Ezen ujságocska pedig annyiból áll, hogy a
pestmegyei nemzetőri III-dik zászlóaljban, a mint
ez különösen az 5-ik vagy is a pesti belvárosi 21 k
században tapasztaltatott, — a német nyelv hiva-
talos s diplomaticai polczra emeltetett.

Hogy tetszik ezen ifju felmagasztalás?

No de hadd mondjam el magát az érdekes kis
historiát.

Már tegnapi napon hivatalosan einsagoltatott,
hogy ma dél után um halb sieben uhr exercirozni
a serviták udvarában jelenjünk meg, mellyre mint
egy százan compareálván azt tapasztaluk, hogy
nem annyira a gyakorlat, mellyből ugyan úgy
szólván semmi sem okultunk, hanem inkább egy
fontos zászlóalji parancs meghallgatása volt fő
célja összehívásunknak. Nagy gonddal tehát
összeállítottunk, s a század két szárnya jobbra
balra bekanyarodván ajtatos ihlettséggel vártuk a
világhírű zászlóalji parancs felolvasását. Ekkor
a százados burgertársunk ünnepélyesen közpre-
lépén, miután hallgatást kért, s őrnagyunk (Föld-
váry) fennadicsért parancsát zsebéből kihuzta
volna, imigy kezdé az olvasást: (Habt—Acht!!!)

„Battalions Befehl“ — — — hallistennek
akadt vagy három négy közvitéz, kik felodve a
rettenetes katonai subordinatiót minden rövid va-
saival s börtöneivel együtt közbe kiáltottak, hogy
nem halljuk nem akarjuk hallani! stb. s így bár
százados burgertársunk capacitálólág őrnagyunk
által már egyszer mondott eme fontos argumen-
tumot ismételte, miszerint a magyarok ugy is
értenek németül, tehát németajku gemeinereink
érdekében sokkal célirányosabb (nemzeties ér-
zelmű?) főtisztjünkre nézve pedig kényelmesebb)
hogy az egész századot illető hivatalos parancsok
egyedül német nyelven adassanak ki, mindezáltal
a csekély számu oppositionnak sikerült kivinni,
hogy a német szerkeztű fő fő parancsot a száza-
dos előhb felettébb fáradságos improvisált magyar
fordításban adja elő, csak azután elvasván el ked-
ves othonossággal az eredeti szerkezetet.

Ugy e bizon szerkeztű, szép kis historia, s
gyönyörű elvekkel bővelkednek nemzetőri némelly
főtisztjeink? szerintök legjobb lenne nem csak a
városi, de országgyűlési tanácskozást is németül
gyakorolni, mert hiszen, mint mondatott, a ma-
gyar ugy is megérti a német szót, közöttünk lakó
s letelepedett osztrák atyánkfűjaitől pedig a hu-
manitás sértése nélkül csak nem kívánhatjuk,
hogy ha heszélni nem is, legalább némileg érteni
tudjanak magyarul. — Hoch leben Herr Obrist-
Wachtmeister!

Végre pedig a fennemlített század néhány
egyénci kijelentették, hogy semmiféle német
szerkeztű őrnagy s annál inkább alsóbb rendű
parancsoknak engedelmességek nem fognak, s el-
vannak határozva, hogy ha a 3-ik zászlóalj őrna-
gya, kiről az eddig történetek után hinni kell, hogy
a megdicsért parancsot szerkezté, netán ismét va-
lamelly Batalions, vagy bárminemű Befehl bo-
csátana ki, azonnal a felsőbbséghez fognak folya-
modni Obrist-Wachtmeister urnak törvényes ös-
vényre leendő utasításáért. Beim — Fuss! Ruht!!

Kudinacht.

— Ha nem sokára a felső tábla, s általában a két
kamararendszer szükségtelességéről s igen ki-
vánatos eltörléséről szó leend, ellene legtöbbet a
dicsvágy, fényűzés, s a kényelemi emberei fog-
nak lármázni. Mert az egyik legalább két házat, a
másik szerényen csak két kamarát öbajt, a har-
madik jól elrendezett táblával is megelégszik, és
még egy másik csak már diva t kér maga szá-
mára! —

— Ha valaki történet nyomán, a nép előtt a
monarchia s republica befolyását, a nép fejlődé-
sére nézve hasonlitaná, az utóbbi nem vetetnék
meg annyira, mint valami borzasztó rémkép a
néptől; ki előtt a köztársaság pártolójá legalább
is annyi mint egy — harambassa.

— Democraticus időköt élünk, a báró már(?)
egészen sans géne a becsületes polgárral egy táb-
lánál ul, s tán az országgyűlésen a méltóságos
urak mégis külön táblát akarnak! Mi bizony fé-
nyes lakomáit nem irigyeljük, hisz nekünk többé
sem a la Metternich vagy a la Apponyi főzni nem
fognak. Drágán fizettük eddig is, és mégis mily-
lyen rosz volt!

— Ha természetünk s jellemünk megbarátkoz-
hatott volna a külföld és sötét századok által ránk
tukmált káros hatásu ceremoniakkal, és szörnyű
fényes rangokkal, már rég magyar nevet adtunk
volna e szavaknak: mágnás, praelatus, gróf, báró
stb., de a hány egyén köztük, ki magyar szellem-
ben, a hon érdekében működött, nem érdemlé az
egész sereg magyarrá fordítását. Tartsák csak meg
czimeiket a méltóságos úrak tovább is, de ezen-
tul minden ember hazánkban nem születésénél,
hanem csak jelleménél fogva méltóságos; és tör-
vényhozó csak az leend, kit a nemzet bizalma
népképviselőnek megválasztott.

— Helyesen jegyzi meg egy újabb német író.
A kétkamara rendszer a Siamai ikertestvérpár-
hoz hasonlít, kik közül az egyik előre, a másik
hátra igyekszik. Az istenért, mindent csak olly
szerencsétlen természetű kamarai rendszert nem!

— Kétségen kívül lesznek azok közt, kik ma-
gos ranguk daczára népképviselők lenni igyekez-
nek ollyanok is, kik inkább népképmutatók-
nak mondhatók. Leereszkednek mint a rabma-
dár, uj erőt szerzendők ismét emelkedésökre.

Egy belső érthető szózat mondja mindenki-
nek, tiszteld a jogot, az igazat és a valódi erényt,
de ez olly hatalmasan mondja azt is: töröld el az
előjogot, az igaztalant és vesd meg az erényte-
lenséget, akár milly csábító és fényes alakban
tűnnék is elő.

Csak az ál-nemesség el van törölve, melly ed-
dig csak a véletlennek, gazdagságnak, kineve-
zésnek, vagy rangbeli hivatalnak eredménye volt,
az igazi nemesség, melly a szép, jó s igazlelkűtű
ember bélyege, az addig nem töröltetik el, mig az
emberi nem, hivatása igazi és nagy feladásának
megfelelni fog. Csak a nemesi, méltósági és nagy-
méltósági teketoria czimzéseket neveltséges há-
bökként tovább tűrni nem akarjuk, hogy a valódi
nemesség és méltóság annál könnyebb alkalomra
juthasson, belső érdemei szerint magának valódi
tisztetletet megnyerni.

Ő felsége e napokban junius 6-dikán kibo-
csátott al-osztrák népéhez szóló manifestumában
mások közt azt mondja: soha sem volt szándékom

népem tulnyomó véleményének határokat szabni, mint a constitutio azt jegyzi meg, ha itt a nép többség-akarata joga elismertetik, úgy mi az egész proklamatiót a nép souveráinitásának oklevél általi helybenhagyásának tekinthetjük. Ha ma holnap nálunk az eddigi határtalan királyi vétő korlátozása szóban leendő, örömet kapni fogunk az alkalmon, szeretett királyunkat ezen nyilatkozat beváltására, s változhatlan nemzeti függetlenségünk biztosítására megkérni.

Feldinger Frigyes.

Viszonzás.

Szerkeztő!

Bizván ön részrehajlatlan igazságszeretete-
ben, reméllem: hogy ezen soraimnak lapja hasárcjain annál inkább helyt adand, mivel azok a lapja 68 számában foglalt s Eperjes városa tisztujtását rajzoló cikkre vonatkozólag, válasz gyánánt szolgálnak.

Az érintett cikk írója a fiók választmányokból alakult középponti választmányt pártérdekkel vádolván az úgy nevezett intelligencia nevében a nyerstömeg, hivatalvadászok és mit tudom én mi ellen siránkozva panaszkodván, fenyegeti azokat. Könnyen megfogható, hogy a hiúsult remény ekkép magyarázza az intelligenciát! Bizony bizony az egyszerű köntös, sokszor a guba alatt is, több intelligencia rejlik, mint a fényes frakk alatt, ha főképp éhes kenyérleső uracsok alakját fűdi. Mert a gonosz éhes gyomort olykor megfélelkezik a diplomáról, és erőszakosan is burgonyát kíván, legalább ha a sült fűcszán hiányzik. Komolyan szólva megválasztottak a bukott párt ismeretlen talentu-
maival bármikor kész a versenyt kiállni. Tessék!

A mondott cikkben a ludak győzelme is emlitetik. Ugyde a történet bizonyítja, mikép ezen ártatlanok nagyon hasznosak is lehetnek. Vajjon ki nem tudja, hogy Róma városát egykor a ludak mentették meg a veszedelemtől! ha azok, nem mozdulnak, nem lépnek föl, Gallusoké a capitlium küzd egyébiránt ezen fejér vitézek mellett azon közmondás, „a sok lud legyőzi a is; — küzd mellettök a mostani tisztujtásnál kivivott diadal is, mert olly erőlyesen támadta meg a vele szembe szállott pulyka sereget, hogy sokan e pulykák közül kitépven fekete hosszú tollaikat, leeresztett orral hozzájok simultak.

Hasztalan törekvés tehát uraim mystificalni akarni a 120 voksu többséget; uraim, még egyszer mondom hasztalan; mert talpon nagyunk s éber figyelemmel örködünk, ne quid cives detrimenti capiant!!!“

Egy megválasztott eperjesi.

Hirdetések.

A magyar nevelési társaság

Folyó hó 15-én tisztválasztó gyűlést tartott; eredménye szerint elnök Ney Ferencz, jegyző Bogma Károly, könyvtárnok Hanák János, pénztárnok — Mészner József, — választmányi tagok — Mutsenbacher Alajos, — Tavali Lajos, Peregrini Elek, Halványi János, Virnau János, Német Endre, Purgstaller József, Némes Imre, Seltenreich Károl, Ballogi Károl.
Pesten jun. 27. 1848.

Bogma Károly,
társasági jegyző.

(2)

Az országgyűlési szállások összeiratása, — s azoknak az országgyűlés tagjai közt teendő kiosztása ministerileg levén rám bízva.

Pest háztulajdonosait és lakóit fölszollitom, hogy a házanként történt összeírásakor bár mi okból be nem irt, üres vagy általok nélkülözhető lakrészeitek nálam irassák be, s önként adják át országgyűlési szállásnak; nehogy a 844: 11. törv. 9 és 16 §-ban megirt kényszerítő rendszabáshoz legyek kénytelen nyulni.

Az országgyűlés érkező tagjait pedig figyelmeztetem; miként szállások iránt nálam folyvást intézkedhetnek, mivel már eddig 300-nál több áll üresen.

Lakásam színházter 3. sz. 2-ik emelet.

Farkas János mk.
ministeri tanácsos.

(4)

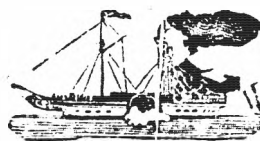
Epen most jelent meg
Magyar Mihál
könyvkereskedésében:

Tájékozás

átalakulási

érdekeink körül

Irla
Ö t e v é n y i.
Ára 30 pkr.

Gőzhajók járása

junius hónapban.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győrreli közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, junius 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzzel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyi a török részen.)

E gőzök Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzök Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzök Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőz Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunasor Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.